

Ròa, sēura Val dal Plan, 'l Dròc di Goli, Val Scura (o Val da Lèc) via sula Pitla Ròa 'nfina òra 'l Balöst sēura Sacun, ulà che 'l ie inò tan bōl a cialè ġu. Pò dà ėuta, vie ġu per i Purcējes ġun Pedralbra, passa òra Zertlàn, Pincán, 'l Fussèl da Pincán y Sartēur y òra per Istla y ruves inò te Via da Bò, ulà che t'ies muet. Vēighes-te, 'l ie drēt šēmpl; še te vès iust šiche t'è dit, pò vēighes bōlau duta la Mont de Resiesa y 'mpères nēut dlone.

Gan: Ma ies-a mat, chi savrà-pa da ġi bōl iust šiche t'ès dit, y chi se lecurderà-pa cheš grum d' inuemes; tlo adurvèss-uy na lōntcòrta, ulà che fos duč chiš inuemes curiòš. Tlo ne me 'mpaz-i-pa, 'nsēgna mè 'n plu acòrt a fè cheš viač.

Ušöp Antòne: Pu basta, še n' auter 'l sa, pudrès bēn 'nce tu te dè 'm pue' de bria a 'l emparè; ne sarà mia no massa, še te savèsses 'm pue' nēut tè ti pròpria patria.

Gan: Pu bon bon, še t'ès 'n dí del' aurōla, vie tu 'nstēs cun mè, pò áres che 'mparerè 'nce je nēut; 'ncuei n' jēde m' ès fat dut cunfús cun ti grum d' inuemes, che nen ėsse mèi cherdù che 'l en fossa tanč te nòš pitl luēc. Per 'ntant adio, Ušöp Antòne, y grazia de ti bria.

Fr. Moroder.

Sentēnzes y pensieres.

Š' un ne sa da tenì la musa y da scutè,
Dēss-el se cri na fēna, dēss-el se maridè,
Še 'l ne 'l 'mpèra dala fēna dò se maridè,
Pò ne sarà-l plu autramēnter da i ġudè.

T. P.

'L tēmp, o bōl o burt, 'l se muda;
'Nši l' ons nēus sul mont cul cuer:
Datrai legrēza, mò plu tristēza,
Sibe-pa 'l ric o sibe-pa 'l puer.

T. P.

Ódio y rabia fēš petè de drē' gran sauč;
Un ch' ie mat dal' ėiles 'n pēta mò de plu auč.

T. P.

La fam y la puvertá
N' ie segúr no vèl de bōl,
Ma 'l mat al' ėila sarà
Mò bōlau 'l maġer mèl.

T. P.

Pra stlofes de patáč
Tenid' là bocia stluta,
Še 'n òst mēt òra 'n brač,
Giaurì-la pu mè duta.

Segn. Batista.

A vöster for tela ustaries
Pudëss-uŋ les ratè per sies,
Še ne uniss' datrai 'n òst
Y cuġmandëss': »Žën ġi-v'en tòst!«

Segn. Batista.

I musicòntri ie dagnëura
'Mpermalëuŝ y delicač,
Si muŝiga ie for la miëura,
'Nce š' i miäulöa šich' i ġiač.

Segn. Batista.

A ġi tel stuelp a spaz
Ne dëss-uŋ paie daz;
A ġi a spaz tel luec,
Ie 'n heller böle truep.
Še 'ŋ va pò dò si strëda,
Dëss-uŋ avëi ghenëda;
Še duč ġis dò si strëda,
Pò ëssa duč ghenëda.
Chi uel vöster beač,
Chëi vëde dò si fač..

Segn. Batista.

'N ric se fëš òra puere,
'L puere se fëš ric;
'L prim ie 'n avarón,
L' auter 'n superbón.
O 'n pësta de 'n pultrón.

Segn. Batista.

A vöster for sun chi marcëi
Tan d' ëiles y pò mò tan d' ëi,
Messëss-i pu cumprè en mont,
Dò mi idëa de fè cont.
Ma truepes va mè per udëi,
Na pèrt mèdrë per tò cunsëi.
La puera bösties sula fieres
Ne giata nia dis entieres.

Segn. Batista.

Žën muess-uŋ ġi òt ani a scòla,
La dura danz 'm pue' plu ġiut;
Še tèn la nëif a ġi a tòla,
Va mò plu ġën vël pitl mut.
Finà che 'ŋ à de ġi a scòla,
A-ŋ danz finà si plu bieì ani;
'Mpö de ġi dëschëuč a tòla,
Scumënc-eŋ tòš a ġi a bagni.

Segn. Batista.

Chi che te lauda sul mus,
Laša stè y mostr-i l' uš. *)

*) Nach Alton, Proverbi etc. Innsbruck 1881.

I sapienč rešona puec,
I ciorches t' ugni luec. *)

'N dessená y 'n ciòc y mat,
Chèi ie dui trèi unfat. *)

Chi che vif de scròc
Ne vèl 'n flòc. *)

Tan auta ch' ie la mont,
Tan bassa ie la val,
Plu insú che te vès,
Plu inġú tumerès. *)

Chi ch' à truepa ròba,
Vif plu saurí y mòr plu èrt,
Chi ch' à puecia ròba,
Vif plu èrt y mòr plu saurí. *)

Chèl che 'ntòrč 'l fil,
Guda al tišere,
Chi che tèn la šèla,
N' ie nia mièur che 'l lère. *)

Šiche 'l père ie i mutóns,
I fanč šich' i patróns;
Šiche la patrona la fanciòla,
Šiche la vacia 'nši la vadòla. *)

A chi che brèva, dëss-uŋ i-n dè,
A chi che se lamēnta, i-n tò. *)
Chi che brontla ugni mumēnt,
Tira na ciazza de farina al vènt. *)

A tenì cēsa muess-uŋ la stizè. *)
Dal dit al fat ie-l 'n gran trat. *)
I mač cunēš-uŋ ai ač. *)

'N aut dišàn, 'ŋ aut mentiàn. *)

'N viz de natura port-uŋ a sepultura. *)
Chi ch' à crià l' uciòl, darà 'nce 'l granòl. *)

Chi che desbuta, compra.

Ch' i 'n laše valēi un dlongiad ēi i muess-uŋ vòster a na
pèrt de ġènt šaldi dān òra. C. D.

Ne ie da crēier tan urdenár che na pèrt de ġènt ciēla òra,
canch' i — mēt su 'n zelinder. C. D.

*) Nach Alton, Proverbi etc.

Badiòt.

Al osti da Lungiarü.

- I. Ladins, ši gëis-pà a Lungiarü,
Storgöde pro mo dër de sigü
Ailó da Jaco a palsè,
'N osti, de tai n' en cial-eŋ plü.
- II. Bøl pronto da serví el ö,
So vin fës düč canč vis y ö
Tan bun co Magdalenervin;
Ince pier a-l vël del Kundler fin.
- III. Dela snòps n' o-i bēgn ci nia di,
Mo bēgn laldè súa spēisa mēss-i.
Col priš n' ö-l nine nia tirēnt,
Te súa ciasa ö-l nēt y liciorēnt.
- IV. Ince ö-l da spaš y dër parlēnt,
Con vigni-un anfat valēnt.
Famošo ö-l vël da ciantè;
Düč diš: »Tlo orunse stè!«
- V. Nos düč studēnč messun 'l di,
'Nšo ö-l l' osti da Lungiarü;
Nòš bun amic sarà-l y ö stè,
Per chël oruns i ringraziē.

Josef Taibon.

Vale por 'l mè de cië.

(Na storia dontada del tēmp di Romani.)

Zacán è-l 'nt' les nostes valades y munts la gēnt por 'l plü
bēgn böla sana, gajerda y de buna vēja. Ai nen' è bēgn ince nia
tan ziti co zēgn y ne se fasò troep da-n-fòra por 'm pü de cialt
o frēit o fan o valga sort de mal o mè. Še valc falaa da-sēn,
à-i de bunes èrbes de vigni sort, mo 'mpò ince 'n möde, c' aa
medēģines gonot cis bunes stēršes.

Le jagher dal jal da galeder.

- I. Na sēra sarēna dēr bōla dē Ma,
De fōra la lēna prēs colma co da.
- II. La ora co bat zēgn la cēna de noct,
Le jagher tralaša atira so lōt.
- III. Les ciaspes, le rucsoc, le stlōp scel spinē,
Atira ō-l stē vėl con doet argignō.
- IV. Con james lēsieres va-l cuntra le bōsc,
Dò n' ora o dōes èdl ēl scen le pōst.
- V. 'Mproema se fēs-el 'n fūc sot 'n lēgn,
Se 'mpēja la pipa y palsa dēr bēgn.
- VI. Dò 'm pōz le calander mēt man da ciantē
Y 'ncūnda al jagher ch' al vēgn prēst la dō.
- VII. Y tōst ō-l le jal spo co cianta scel lēgn, —
O jagher atira argigne-te zēgn.
- VIII. Al alza les ares, destira le cōl,
Le jagher dertánt gī damprō spo i pō-l.
- IX. Zēgn tir-el 'n šūre y laša 'l ciantē,
Scēn chēsta le jagher spo l' a-l asmatē.
- X. Respōsta la-sora da l' jal dessenē,
El gōra alerc spo — y vēgn stlopetē.
- XI. 'N cighe la-sora, le coi scē spo snōl,
Fornēs con na plēma dal jal so ciapōl.

Josef Frontull.

Mascherada fašana.

Le doi muše dal moliné da Perra.

(La piú véja se chiama Eleonora e la ġoena Beatrize.)

E. L e ben na meséria con chest moliné,
Ndo, Beatrize, no se sa olá che l e.
L se n' e ġit anché dale sie
E amó no l e rua ti pie.

B. L e vera, son stufa ence jo de spetár,
Parche me premessa de magnár.
La peta, che l me a dat suta, e magnada,
Son amó ben ben famada.

E. O mia Beatriza pureta,
Speta che vae a far n' autra peta.
No mi mporta mia n schit
Ence jo, ence e boni apetit.

(NB. Eleonora va a far la peta e Beatrize se la rešona cošita.)

B. Mi ámeda Eleonora l e na dona,
Ognún sa, segur bona,
Ela péissa semper per me,
Auter plu che per se.

L e vera, amó l' auter di,
La me a comprá a mi
N peten e n gramiál
Plu bel che chel de Roša da Soál.

La me a comprá n bustín e n anél,
Che l e segúr valc de bel!
Adés son vestida da ciáf a pie
Tan, che de un che falés le fie.

No l die per ciapar la polenta,
Mo son po ence jo valenta.
J maores saches cogne jo portár
E se preša ben ben trotár.

Dal peis storta cogne ġir;
E sente da sen me dir
Prest cun na ouš grossa »Ari ca!«
Prest cun na spenta: »Ari la!«

Se presta no voi ġir,
J me faš subít sentír
Na gran peada amó
Te chel puret de dō.

L e própío da grignár,
Che i se met a ciastiár
Subit chel de do purét
Cun peade e cun bachet.

O corpo dela luna!
Chel no a mia colpa valguna,
Che, parche col far trun — trun,
L disturbassa foš l común.

Par chel mingol del vers, che l faš,
Subít tinf tonf i je daš;
Esser no l e nešuna rešón,
Ma pazienza, bel e bon.

Nse próprio na meseria l e,
A servír n pec o n moliné.
Se con ġir sot piévia e vent
Cun na ciaria, che faš spavént.

J faš corer e trotár,
A costa de crepár,
Che se sofle e se sua
Plu che te na bona stua.

Chel magnár no fossa mal,
Ma chel l e ampó n fal;
Prest iporta freit, prest ciaut
Sche a chel cianolín de Sbaut.

Mi ámeda staš zis trop a vegnír,
A vedér se ven, voi ġir.
A st'ora la podessa esser chió,
Ma voi spetár n pec amó.

Adés sente mi ámeda a vegnír
La cognoše bel tel ġir
Con chi bie feres da mušat,
Che l auter di Tonín je a fat.

(NB. Eleonora ven cun la peta.)

E Te pur neza! magna su n bon teis,
Che tu n abe assá par n meis.
Chesta fossa po ben da grignár.
Fam no se volón po mia durár.

- B. A've la dir fora dreta,
Aede fat na bona peta,
La me plaš sche tortie
O sche de bie forandie.
- E. Scóuta ma, me par de sentír
Adés l moliné a vegnír.
- B. O, jo pureta!
No e amó magná la peta.
- B. Me la volesse ampó magnár,
Che foš cogne ġir a tor da maġenár;
Ma foš l va a dormír,
Capassime, la voi fenír.
- E. Ši, ši, a dormir l e ġit!
- B. Adés no me mporta n schit,
La peta se volón magnár
E n pec se la ciacolár.
- Ámeda, l áuter dí, che siede stata a nol,
Ve a i po dat da mpenír l fol?
Nia amó no aede dí,
Dišemel mo, ve pree, subít.
- Ve a i po dat da béiver e da magnár,
No fará de besén de domanár,
Ve a i po dat pete, pan e vin
De chel, che vel l fáure da Mazzín?
- E. L parea próprio na cucagna
Ognún dišea: »Elconora magna!«
J a fat segur n disnarón
Tan che l dí de sagrón.
- Na supa i a portá
E po n gran zapolá,
L era ma segúr de smauz e bon
L con esser stat de formentóni.
- Dapó na torta l e vegnú,
Beatrize, se tu aesse vedú!
A no dir na buġia, la era grana
Plu che la noša maór fana.
- J porta n ciaf de mušát,
Crese che de Bertol l sie stat,
Cun n gran cop de pria
De presór, ma no la era ria.
- L e vegnú amó na salatina
Blota de schiċ de jalina,

Cun bret de cobes i l' a conciada.
La era bona, duta la aón magnada.

Vin però ence assá zenza fal,
J l portaa te n gran bocál.
Aón ben magná e ben beú
Che siane bon fač su.

Chel no no me a plašú,
Beatrize, se tu aesse demó vedú,
L era proprió da grignár
E pur se cognea magnár.

L e vegnú n cop de lat de pegna plen,
La ite l era pizágoi, mete pen,
Neigres auter plu che n parolót
O da tabác, šche l nas de Carabót.

A far chest i a mpará da Maghért,
Ši, proprio da chel stravért,
L creit che sie n bon bocón,
Che dae forza da sansón.

Te l ciapél de Piva i a portá,
Ma de chel no n e magná,
Un bel gran pramés
Toč de bonze e ravalés.

E tan magná e tan beú,
Che n fin no podee plu,
Ma can che son vegnuda, chel pastolá,
Che tu me as fat, l a dut justá.

A cheđer l e stat Lucrezia, chela carogna,
Cul mus nfroziná e le man de roгна.
Cun la gocia al nas e masteán fave
Cun la boccia duta sot a bave.

B. Chest volesse saér amó,
Che dísei, che conta-i po?
Chest volesse amó sentír,
Dapó volesse ġir a dormír.

E. O Beatrize se tu saesse,
Segúr ence tu planġesse,
L e dut sot e sora, e sora e sot
Šche le erbe de chel Ġoan Zifolót.

Sun chest mondo, sun sta tera
L e dut descórdia e vera,
Jo no se, co che la ġirá,
Se valc prest no muderá.

J parassa via re e imparatores,
 Sche se fossa zompes de sartores.
 Adés vel ognún comanár,
 Chesta ši la e da grignár:

La veritá, a te dir,
 No se, co che la podrá ġir;
 Se comanár vel ognún,
 'Nfin no ubidissa plu nešun.

J parasssa deméz papa, véscovi e pluvégn,
 Se demó i podessa, mete pegn,
 Parche, corpo dela luna,
 Religiún no ne plu nešuna.

Volón po ben preár
 L cel, la paš a ne manár;
 Parche Beatrize, neza mia,
 Zenza chesta la e braussa e ria.

Adés volón pò ben sin ġir,
 A pussár e ben dormír,
 Che domán bonora podassane levár,
 A ġir a tor da maġenár.

Fedom.

La insuda.

Sion da insuda,
Sion nte n autra sason,
L sol a cambiè, no ne pi chel,
o ce bel!

La insuda la è chilò
E sto invar fet el no commanda pi
la cugnù s en xi.

Salve chi a creà ste bellezze
De sta sason che le la insuda,
bele vignuda.

La sta n crudo da valch sta ota,
Giazava ite dut nfin i sas
e incia l nas.

Ades godonesse la insuda
Che la è vignuda bona ciauda
chesta si sauda!

Da insuda duc jè contenc
Parcè che no nè pi cusi chiet
ne gnanca fret.

Ades duc va de fora
E se scomenza a laurà
e sintinà.

Incia le femene le daur el barcon,
Le lassa la ciausa e la roda
e le va de fora.

De fora dut lè bel vert
Ste arbe le scomenza a vigni
semper de pi.

E i guziei jè jaro chilò,
La è tan bella sta sason,
se la godon!

Le zigre jè vingude,
Le scomenza a fabricà
e ristaurà.

Canche i centa duc a una
Sti guziei i fa n gazer
che lè n piazer.

Le fuoje le scomenza a spontà
Ma alla pena che somea a siti
baffi de coscritti.

Insoma la insuda la è bella.
Calche ota ven n onda
ciara e monda.

Incia l ziel lè bel saren,
De not lè dut stellà
da incantà.

I siori istesso, i lasse le basse,
E i se tira pi aut,
che lè manco ciaut.

Infatti n auter vive lè adess,
La porta content sta sason
de chel bon.

Ades le not le ven pi curte,
E de not no se và pi,
lè meo dormi.

E cusi me avè capi.
Chi da Coll je furbi e fign,
pu je Ladign!

Melchiore Colleselli.

Sa mont lè ben bel.

Da ste bande lè ben bel,
no nè degò de tal mont
che rùe fin sal ziel.

No se finis mai pi de i vardà
a ste mont cusi aute,
lè proprio na rarità.

Non dut intor de ste mont
bele verde o da bosch
da n zima fin xun font.

On ben incia crode
aute che fas spavent
con chi spiz sun dute le mode.

Lè la Zuita, la Montagna e l Crot,
Sas biench e Mont de val,
lè cheste cusi da banda de sot.

De là lè Versal,
pi insù la Lastia e Croda rossa,
e po lè Palla dal sal.

Fin de Xugn no se pol xi su,
sun ste crode cusi frede
lè la nef ncora n toch n xu.

Per esempio ntal Crot,
che mi el vede ogni di,
lè nef tan de sora che de sot.

Versal lè ncora pi aut.
Se abadè ben d istà,
vede le peggiorare sun chel saut.

E po lè la Lastia,
lè incia na granda croda,
lassu lè incia na ostaria.

E Croda rossa che i varde ogni di,
la fa aspetto, massima
co l sol va a fiori.

Palla dal sal la da esser incia bella,
se vede a varda su,
mi no son mai xu sun chella.

E po lè Naolào
na mont tant nominada
per esempio incia Giau.

I prai da mont jè ben biei,
sun ste mont lè n piazer,
come sun Piezza e sun Melei.

Xal pe del dut lè Zopei,
e po lè Porre, Val ciarnara
e su insom lè i masarei.

L mes d Agosto duc va su,
sa mont a siè
e no se volesse pi vigni xu.

De domenie da sera le allegria,
se ride, se scherza,
no se pensa pi a nia.

Da da sera se binon
de dies o dodes xovign
e xon a seccà Ostazon.

Sa mont lè bel a fa na ridata
entel fen coi suoi amizi
ma pi bel lè con na tosata.

Melchior Colleselli.